

מ"ת 66868/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 66868-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט אילה אורן
המבקשת
נגד-
המשיב
פלוני (עציר)
מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה בד בבד עם כתב אישום

המייחס לו ביצוע חמישה אישומים של עבירות אלימות כלפי אשתו (להלן: "המתלוננת").

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

2. **באישום הראשון** הואשם המשיב כי ביום 25.12.20 בשעות הצהריים במהלך ויכוח שהתגלע עם המתלוננת הכה המשיב את המתלוננת בפניה וגרם לה לאדמומיות. המשיב יצא מהבית ופגש את א', אחותה של המתלוננת ובתה, התעמתה עם א' על אודות החבלה שגרם למתלוננת ואיים עליה באומרו: "אני אאמלל אותך כל החיים" וכן אמר לבתה: "אני אמרר לאמא שלך את החיים". במעשים אלו הואשם המשיב בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת-זוג ובאיומים, לפי סעיפים 382(ג) ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. **באישום השני** הואשם המשיב כי בערב 24.12.20 השליך לעבר המתלוננת נעל שלא פגעה בה. המתלוננת נטלה תיק וביקשה לצאת מהבית יחד עם הילדים, אז איים המשיב באומרו לבנו ע.ו. (יליד 2014): "אם תלך עם אמא, אני לא אחזור הביתה יותר... אתם צריכים לבחור או אני או אמא שלכם." כשיצאה המתלוננת עם הילדים אמר לה המשיב: "אני אשחט אותך... סתמי או שאני אתן לך פיצוץ". בהיות הילדים והמתלוננת ברכב אמר המשיב: "אתם בחרתם בה לא יהיה לכם כסף", לא איפשר למתלוננת לנסוע ואמר: "אם לא היה חוק, אני שולח מישהו לחסל אותך יבת זונה, אני יהרוג אותך, אני ימרר לך את החיים". הקטין ע.ו. צרח ובכה, והמשיב המשיך ואיים על המתלוננת וכן הכה אותה בידה. במעשים אלו הואשם המשיב בביצוע עבירות איומים, תקיפת בת-זוג וניסיון תקיפת בת-זוג, לפי סעיפים 192, 382(ב) ו-382(ב) יחד עם 25 לחוק העונשין.

4. **באישום השלישי** הואשם המשיב כי לאחר ששבה המתלוננת אל הבית, במועד המפורט באישום השני, איים

עליה המשיב בין היתר באומרו: "... מה שעשית לי היום עם ע.ו. זה לא נסלח ולא נשכח, אני יחסל אותך, יא חתיכת פח אשפה מהלך...". לפיכך הואשם המשיב בביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

5. **באישום הרביעי** הואשם המשיב כי ביום 26.11.20 נטלה המתלוננת שמיכה על מנת להתכסות, אך המשיב לקח את השמיכה, השליכה אל הרצפה, דחף את המתלוננת ובעט ברגליה.

6. **באישום החמישי** הואשם המשיב כי ביום 26.10.20 לאחר שהתקשרה המתלוננת אל המשיב ובין השניים התגלע ויכוח איים עליה המשיב, בין היתר, באומרו: "את לא תתקשרי לעבודה שלי, פעם אחרונה, תזהרי ממני אני אשמיד אותך, תזהרי...". במעשים אלו הואשם בביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

7. בדיון שהתקיים ביום 4.1.21 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועתר לשחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אמו ואחותו של המשיב. נטען כי המשיב נעדר עבר פלילי, כי נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וצער כבר בחקירתו במשטרה, כי האיומים נאמרו בעידנא דריתחא, וכי המשיב למד את הלקח ממעצרו לראשונה בחייו. באותו מעמד קבעתי כי יש לבחון בזהירות את שאלת שחרורו או מעצרו של המשיב, לרבות באמצעות תסקיר מאת שירות המבחן, ומטעם זה נדחה הדיון.

8. בין לבין הוגשו שני תסקירים מאת שירות המבחן ובסופם הומלץ לשחרר את המשיב ל"בית נועם" באשקלון, וכן הומלץ על יציאת המשיב לעבודתו בעיר מודיעין, מידי יום החל משעות הבוקר ועד השעה 16:00 - ללא צורך בליווי המשיב ופיקוח עליו.

טענות הצדדים

9. ב"כ המבקשת, עו"ד מורן ישראל, עתרה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. לטענת המבקשת המשיב הואשם בביצוע עבירות איומים ברף גבוה, שבוצעו בחלקן בנוכחות ילדיהם הקטינים של המשיב והמתלוננת, תוך ביזוי ואמירת דברים בוטים ובתוך זמן תכוף. עוד נטען כי המעשים המיוחסים למשיב, בשילוב עם האמור בתסקיר שירות המבחן (לכך אתייחס בהמשך), מלמדים על מסוכנות משמעותית הנשקפת ממנו כלפי המתלוננת. אשר להמלצת שירות המבחן לשחרור המשיב ל"בית נועם", נטען כי אין מדובר בחלופת מעצר וממילא אין ב"בית נועם" מענה הולם למסוכנות מהמשיב, הגם שמתלוננת אמרה כי היא אינה חוששת מפניו. לתמיכה בטענתה הפנתה המבקשת לפסיקה מהעת האחרונה מבית המשפט מחוזי מרכז-לוד, בה התקבלו לאחרונה עררי המדינה על שחרור נאשמים ל"בית נועם", מחמת הסיכון כלפי מתלוננות.

10. ב"כ המשיב, עו"ד יוסי ציטיאט, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. נטען כי אף אם אין להקל ראש במעשים המיוחסים למשיב, אין מדובר במסוכנות גבוהה אלא ההיפך. המשיב אדם נורמטיבי, נשוי למתלוננת מזה 14 שנים, אב מסור לילדיו שיקפיד לשמור על תנאים מגבילים קלה כחמורה. ב"כ המשיב טען כי המשיב מצוי במעצר ממושך והדבר נותן בו את אותותיו ומהווה גורם מרתיע. כמו כן נטען כי שילוב המשיב בהליך טיפול

אינטנסיבי, כמומלץ, חיוני לעתיד ולעתיד משפחתו, וכי "בית נועם" ומקום העבודה של המשיב מרוחקים גאוגרפית ממקום מגורי המתלוננת. ב"כ המשיב הציע כי המשיב יהיה נתון לפיקוח אנושי צמוד, בכל עת ביציאתו מ"בית נועם", אף ששירות המבחן המליץ לאפשר למשיב לצאת מידי יום לעבודה ללא צורך בליווי ופיקוח.

דין והכרעה

11. אין חולק כי נגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. ואולם, המחלוקת ניטשה בסוגיית עוצמת עילת המעצר, ומניה וביה בשאלה אם ההליך הטיפולי המוצע ב"בית נועם" יפיג את הסיכון מהמשיב כלפי המתלוננת.

12. נקודת המוצא בבחינת שחרור נאשם המואשם בעבירות אלימות במשפחה לחלופת מעצר, היא כי יש להבטיח את שלומה וביטחונה של נפגעת העבירה. על כך חזר ושנה בית המשפט העליון בשורה של החלטות ולאחרונה בבש"פ 9225/20 חמדאו נ' מדינת ישראל (30.12.20) מפי כב' השופט אלרון, כדלקמן:

"למרבה הצער, מציאות החיים מלמדת אחרת. ריבוי מקרי האלימות הקשה כלפי נשים במסגרת מערכות יחסים, המתדרדרת לעיתים עד כדי רציחתן נפש, מחייבת את בתי המשפט לנקוט משנה זהירות בקבלת החלטות על שחרורם של נאשמים בעבירות אלימות כלפי בנות זוגן לחלופות מעצר, ולשקול היטב האם במכלול נסיבות הענין המובא לפתחם, די בתנאי מעצר מגבילים כדי לאיין את הסכנה הנשקפת מהם לבנות הזוג, אשר חוו כבר על בשרן את נחת זרועם."

13. לפיכך יש לקבוע תחילה את עוצמת עילת המעצר, בשקלול נתוניו של העושה והמעשים המיוחסים לו, ובהמשך לבחון את חלופת המעצר המוצעת.

14. בכל הנוגע לאישומים נגד המשיב, עבירות האיומים הן החמורות והמרכזיות בעבירות המיוחסות לו. מדובר באיומים קשים ומטרידים אותם השמיע לכאורה המשיב באופן חוזר ונשנה כלפי המתלוננת, בתכיפות זה לזה, לרבות באוזני ילדיו ואף בפניה ישירה ובוטה לבנו הצעיר. מכאן שעסקינן באיומים ברף ממשי המצביעים על חוסר הרסן והוויסות של המשיב בהתנהגותו המתפרצת.

15. תסקיר שירות המבחן מיום 24.1.21 העריך כי למשיב קווי אישיות נוקשים, כי הוא מרוכז בצרכיו, ובעל נטייה לדחיסת כעסים ותסכול סביב תחושות דחייה בקשר הזוגי. השירות ציין כי במצבי קונפליקט, פגיעות וחוסר אונים התקשה המשיב לגלות שליטה ואיפוק, ומכאן הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב- בהעדר מענה טיפולי הולם.

מנגד עולה מהתסקיר כי בשיחה עם המתלוננת נודע כי היחסים של בני הזוג לאורך שנים היו תקינים והמשיב הוא אב מסור לילדיו. המתלוננת שללה דפוסים אובססיביים של המשיב כלפיה או צרכי שליטה מוגברים. עוד מסרה המתלוננת כי היא אינה חוששת מהמשיב, אך ביקשה לשמור על הרחקתו ממנה בשל רצונה לסיים את הקשר הזוגי.

זאת ועוד, שירות המבחן התרשם כי המשיב מכיר באופן ראשוני בהתנהלותו הבעייתית בקשר הזוגי, ובאלימות המילולית שהפגין כלפי המתלוננת.

16. אשר להמלצת שירות המבחן, מתסקיר מיום 3.2.21 עולה כי המשיב עבר בהצלחה ריאיון קבלה ל"בית נועם", וכי הוא **בעל מוטיבציה גבוהה** להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי. שירות המבחן העריך כי ביכולתו של המשיב להיענות לתנאי המסגרת ודרישותיה, וכי **פוטנציאל הצלחתו של המשיב בטיפול גבוה**. עוד חיווה דעתו שירות המבחן, כי שילוב המשיב במסלול הוסטל לטיפול ב"בית נועם" ייתן את **המענה ההולם לסיכון** במצבו כלפי המתלוננת ויסייע בצמצומו.

17. כאמור, ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקת בית המשפט מחוזי מרכז-לוד מהעת האחרונה, וטענה כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן, כפי שנעשה במקרים אליהם הפנתה המבקשת כדלקמן: עמ"ת 24861-12-20 **מדינת ישראל נ' אלעיסאוי** (5.1.21); עמ"ת 31625-12-20 **מדינת ישראל נ' עווד** (15.12.20) ועמ"ת 4562-11-20 **מדינת ישראל נ' קרמיצוס** (3.11.20).

עיון בפסיקה מלמד כי בית המשפט הורה על מעצר נאשמים עד לתום ההליכים נגדם שעה שנקבע כי הערכת מסוכנותם לאלימות חוזרת במשפחה **גבוהה** - וזאת לנוכח מעשים חמורים שיוחסו לנאשמים, ובמכלול שיקולים נוספים כדוגמת שימוש באלכוהול, עבר פלילי, קיומו של סכסוך פעיל ועוד. באותם מקרים נקבע כי אין ב"בית נועם" ליתן מענה לסיכון, וכי אין מדובר בחלופת מעצר, היות שהמשתתפים בבית נועם יוצאים לעבודה, לחופשות וכיוצא באלו כדבר שבשגרה.

18. ואולם, אני סבורה כי המצב בעניינינו שונה. כאמור, המשיב בן 47, נעדר עבר פלילי מכל סוג ועד למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. מטעוני ב"כ המשיב ומתסקיר שירות המבחן נלמד כי המשיב מורתע מההליך הפלילי וממעצרו הממושך מאז 25.12.20, לראשונה בחייו, מעצר אשר הוא מתקשה להסתגל לתנאיו, ולכן שהה באגף השגחה. המעשים המיוחסים למשיב פחותים בחומרתם, באופן ממשי מאלו שהובאו במקרים לעיל, ויתרה מזו המשיב הודה במיוחס לו כבר בחקירתו במשטרה והביע חרטה וצער על מעשיו. כך עשה המשיב גם לפני כשביקש לומר את דברו, בדיון מיום 4.1.21 ומיום 4.2.21. אומר כי השתכנעתי בכנות רצונו של המשיב לשקם את חייו ולעבור הליך טיפולי משמעותי.

19. מהתמונה שהובאה בנוגע לנסיבותיו האישיות של המשיב, קווי אישיותו ומאפייניו ולאור דברי המתלוננת, אני סבורה כי המסוכנות מהמשיב לאלימות זוגית היא לכל היותר בינונית.

20. אומנם הצדק עם ב"כ המבקשת כי הליך טיפולי ב"בית נועם" אינו משמש חלופת מעצר, אולם מדובר במסגרת

מפוקחת, והמשיב יוכל לצאת לעבודה אך בפיקוח צמוד - על-ידי מערך פיקוח הולם שנחקר לפניי והתרשמתי מיכולתו להציב למשיב גבול אפקטיבי.

21. אשר על כן, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ואני מורה בזאת על שחרורו של המשיב בתנאים, כדלקמן:

- א. המשיב ישוחרר ממעצר ויובא על-ידי שב"ס ל"בית נועם" שבאשקלון (להלן: "בית נועם"), ברחוב הגאות 6 בעיר אשקלון, ביום 8.2.21 עד השעה 12:00.
- ב. המשיב ישהה בבית נועם בהתאם לתנאי המקום. ככל שיצא המשיב לחופשות, או שיעזוב או יפלט מ"בית נועם" ישהה ב"מעצר בית" מלא ומוחלט בבית אמו הגב' ש"ו, ברח', ברחובות, בפיקוחה הצמוד.
- ג. המשיב יוכל לצאת מ"בית נועם" בימים א' עד ה' החל מהשעה 06:30 ועד השעה 16:00 על מנת לעבוד במקום עבודתו שבחברת Xבכתובת, ובלבד שבהגעתו לעבודה, בחזרתו ממנה ובכל שעות עבודתו יהיה בפיקוח מי מהמפקחות עליו שפרטיהן בפרוטוקול מיום 4.2.21, כפוף לחתימתן על ערבות צד ג'.
- ד. הרחקה מכל מקום בו שוהה המתלוננת ומביתה, למרחק שלא יפחת מ-500 מ'.
- ה. איסור יצירת קשר ישיר עם המתלוננת.
- ו. איסור כניסה לעיר ראשון לציון, למעט לשם דיונים במשפטו - אז יהיה המשיב בפיקוח אנושי צמוד על-ידי מי ממפקחיו.
- ז. התייצבות לדין במשפט או בערעור, או לנשיאת עונשו בכל מועד שיידרש, וכן ימנע מלשבש הליכי חקירה ומשפט.
- ח. המשיב יהיה נתון תחת צו פיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך 6 חודשים.

להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרורו ימולאו התנאים הבאים:

- ט. המשיב יפקיד פקדון במזומן בסך 5,000 ₪.
- י. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 15,000 ₪.

עמוד 5

יא. תיחתם ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪ על ידי כל אחת מהמפקחות שפרטיהם בפרוטוקול מיום 4.2.20.

לצורך הסדרת תנאי השחרור שב"ס יאפשר למשיב לערוך עשר שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים ניידים. ככל שהטלפון הנייד של המשיב מצוי בפיקדון שבבית המעצר, שב"ס יאפשר לו לעיין בספר הטלפונים שבטלפון הנייד המופקד כאמור.

מזכירות בית המשפט תשלח את ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בנוכחות הצדדים.